01002652510050016

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 265**

25 Οκτωβρίου 2005

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3406

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών Μεξικού για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος και του κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και των Ηνωμένων Πολιτειών Μεξικού για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος και του κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Πόλη του Μεξικού στις 13 Απριλίου 2004, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΜΕΞΙΚΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών Μεξικού επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος και του κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι.

Άρθρο 1
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2
ΦΟΡΟΙ ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΑΦΟΡΑ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, ανεξάρτητα του τρόπου επιβολής τους.

2. Θεωρούνται ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας

ι) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων

ιι) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων (εφεξής καλούμενος «Ελληνικός φόρος»).

β) Στο Μεξικό:

Ο Φόρος εισοδήματος «elimpuesto sodre la renta» (εφεξής καλούμενος «Μεξικανικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόβους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετα, ή αντί, των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη τις ουσιώδεις μεταβολές που έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Συμβάσης, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά:

α) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της Θάλασσας, του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών.

β) Ο όρος «Μεξικό» υποδηλώνει το υπό την εθνική αυτού κυριαρχία έδαφος περιλαμβανομένων των χωρικών υδάτων, ως και των θαλασσίων περιοχών επί των οποίων το Μεξικό ασκεί, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία.

γ) Οι όροι «το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν το Μεξικό ή την Ελληνική Δημοκρατία όπως απαιτεί η έννοια του κειμένου.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» υποδηλώνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα.

στ) Οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν, αντίστοιχα, μία επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μια επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τόπων εντός του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

η) Ο όρος. «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

ι) Στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

ιι) Στο Μεξικό, το Υπουργείο Οικονομικών και Δημόσιων Εσόδων.

θ) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

ι) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που έχει την εθνικότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους,

ιι) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρία ή ένωση που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιοδήποτε χρόνο από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σ' αυτή, θα έχει, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά, την έννοια που έχει κατ' εκείνο το χρόνο σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης, οποιασδήποτε, έννοιας η οποία δίδεται από την εφαρμοζόμενη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, υπερισχύουσας της έννοιας που δίδεται στον εν λόγω όρο από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία του εν λόγω κράτους.

Άρθρο 4
ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλομένου, Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο που σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό λόγω κατοικίας, διαμονής, τόπου διοίκησης, τόπου ιδρύσεως ή άλλου παρόμοιας φύσεως κριτηρίου, και περιλαμβάνει επίσης αυτό το ίδιο Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος αυτός, εν τούτοις, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται σ' αυτό το Κράτος μόνο, όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές που προέρχονται από αυτό το Κράτος ή σε κεφάλαιο που βρίσκεται σ' αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η κατάσταση του καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους οικονομικούς και προσωπικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει την συνήθη διαμονή του και στα δύο Κράτη, ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία, συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5
ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει ένα καθορισμένο τόπο δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μίας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) τόπο διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θα περιλαμβάνει επίσης εργοτάξιο ή έργο κατασκευής, εγκατάστασης ή συναρμολόγησης, ή δραστηριότητες επίβλεψης συνδεόμενες μ' αυτά, αλλά μόνον αν το εργοτάξιο, το έργο ή οι δραστηριότητες έχουν διάρκεια μεγαλύτερη από έξι μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών η εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από μία άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για σκοπούς διαφημί-

σεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή για οποιεσδήποτε άλλες δραστηριότητες οι οποίες έχουν προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα, για την επιχείρηση,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τον οποιοδήποτε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α) έως ε), υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που απορρέει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αν ένα πρόσωπο-εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7 ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, βάσει της οποίας ενεργεί συστηματικά, σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της εν λόγω επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, και αν ακόμη ασκούνται μέσω καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Ασφαλιστική εταιρία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν εισπράττει ασφάλιστρα σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω ενός πράκτορα - εκτός από τον πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται ή παράγραφος 7 - ή ασφαλίζει κινδύνους εντός του άλλου Κράτους μέσω ενός τέτοιου πράκτορα.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου επί προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα εν λόγω πρόσωπα ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητας τους και στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους με την επιχείρηση οι όροι που επικρατούν ή επιβάλλονται δεν διαφέρουν από αυτούς που γενικά συμφωνούνται από ανεξάρτητους αντιπροσώπους.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή η οποία διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο), δεν καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια που ορίζεται από τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει σε κάθε περίπτωση περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στην γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή σταθερές ως αντάλλαγμα, για την εκμετάλλευση, ή δικαιώματα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 έχουν επίσης εφαρμογή στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7
ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται:

α) στην μόνιμη εγκατάσταση,

β) σε πωλήσεις σ' αυτό το άλλο Κράτος αγαθών ή εμπορευμάτων ίδιου ή παρόμοιου. είδους με τα αγαθά ή τα εμπορεύματα που πωλούνται διαμέσου αυτής της μόνιμης εγκατάστασης.

Ωστόσο, τα κέρδη που προκύπτουν από τις πωλήσεις που περιγράφονται στην υποπαράγραφο (β) δεν φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν η επιχείρηση αποδείξει ότι τέτοιες πωλήσεις πραγματοποιούνται για λόγους άλλους εκτός από την απόκτηση των πλεονεκτημάτων από αυτή τη Σύμβαση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, αν μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, τότε στο κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν ήταν μια διαφορετική και χωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της δραστηριότητας της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των πραγματοποιούμενων για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Όμως, δεν εκπίπτονται ποσά, εάν υπάρχουν, που καταβάλλονται (εκτός από την

απόδοση πραγματικών δαπανών) από την μόνιμη εγκατάσταση στο κεντρικό ή σε οποιοδήποτε άλλο γραφείο της επιχείρησης, ως δικαιώματα, αμοιβές ή παρόμοιες πληρωμές για τη χρήση ευρεσιτεχνιών ή άλλων δικαιωμάτων, ή ως προμήθεια, για ειδικές υπηρεσίες ή για διαχείριση (management), ή, με εξαίρεση τις τραπεζικές επιχειρήσεις, ως τόκοι για κεφάλαια που δόθηκαν ως δάνεια στη μόνιμη εγκατάσταση. Ομοίως, δεν υπολογίζονται, κατά τον προσδιορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, ποσά που χρεώνονται (εκτός από την απόδοση πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση στο κεντρικό ή σε οποιοδήποτε άλλο γραφείο της επιχείρησης, ως δικαιώματα, αμοιβές ή παρόμοιες πληρωμές για τη χρήση ευρεσιτεχνιών ή άλλων δικαιωμάτων, ή ως προμήθεια, για ειδικές υπηρεσίες ή για διαχείριση (management), ή, με εξαίρεση τις τραπεζικές επιχειρήσεις, ως τόκοι για κεφάλαια που δόθηκαν ως δάνειο στο κεντρικό ή σε οποιοδήποτε άλλο γραφείο της επιχείρησης.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από μια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα l κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών και εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Σε περίπτωση που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος των οποίων η φορολογική μεταχείριση ρυθμίζεται χωριστά με άλλα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις αυτών των Άρθρων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Κέρδη προερχόμενα από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται, μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 έχουν επίσης εφαρμογή στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «POOL» κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9
ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Αν:

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος, και τα περιληφθέντά κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου-μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλεύονται η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση δόλου, βαριάς αμέλειας ή παράλειψης από πρόθεση.

Άρθρο 10
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια μερίσματα μπορούν, όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράπων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία, τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού. Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας όσον αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, που είναι

κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν αυτά τα μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το άλλο Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμόμενα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί μη διανεμόμενων κερδών ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμόμενα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11
ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τέτοιοι τόκοι μπορούν, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων ο οποίος είναι και κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ο δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος εάν ο δικαιούχος είναι ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή η Κεντρική Τράπεζα ή ένα χρηματοοικονομικό ίδρυμα που εκτελεί λειτουργίες κυβερνητικής φύσεως, υπό τον όρο ότι τέτοια χρηματοοικονομικά ιδρύματα παρέχουν δάνεια για περιόδους όχι μικρότερες των τριών ετών.

4. Για τους σκοπούς της παραγράφου 3, οι όροι «Η κεντρική τράπεζα και χρηματοοικονομικά ιδρύματα που εκτελούν υπηρεσίες κυβερνητικής φύσεως» σημαίνουν:

α) Στην περίπτωση του Μεξικού:

ι) η Τράπεζα του Μεξικού (Banco de Mexico)

ιι) η Εθνική Τράπεζα Εξωτερικού Εμπορίου (Banco National de Comercio Exterior).

β) Στη περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

ι) Η Τράπεζα της Ελλάδας

ιι) Η Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Ανάπτυξης.

5. Ο όρος «τόκοι» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους, είτε, εξασφαλίζονται με υποθήκη ή όχι και είτε παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων (Prizes) που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα ή ομολογίες, καθώς και κάθε εισόδημα που θεωρείται ως τόκος σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους εις το οποίο τέτοια εισοδήματα προκύπτουν. Πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή δε θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς αυτού του Άρθρου.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες οπό καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η απαίτηση από χρέος σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

7. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

8. Για την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, εάν το δάνειο συνάπτεται από τα κεντρικά γραφεία της επιχείρησης και το ποσό του εν λόγω δανείου αφορά σε περισσότερες μόνιμες εγκαταστάσεις ή καθορισμένες βάσεις ευρισκόμενες σε διάφορες χώρες, τότε οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ευρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση αλλά μόνο για το ποσό των τόκων που βαρύνουν αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση.

9. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει για οιοδήποτε λόγο, το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευμένο ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

10. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται εάν οι αρμόδιες αρχές συμφωνήσουν ότι, ή απαί-

τηση από χρέος για την οποία οι τόκοι καταβάλλονται δημιουργήθηκε ή εκχωρήθηκε με κύριο σκοπό το όφελος από αυτό το Άρθρο. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο οι τόκοι προκύπτουν.

Άρθρο 12
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Τέτοια δικαιώματα μπορούν, όμως, επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράττων είναι δικαιούχος των δικαιωμάτων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το Άρθρο υποδηλώνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή άλλης άϋλης περιουσίας, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή για. πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία και περιλαμβάνει κάθε είδους πληρωμές που αφορούν σε κινηματογραφικές ταινίες και εργασίες επί ταινιών, βιντεοκασέτες ή άλλα μέσα αναπαραγωγής για χρήση σε σχέση με την τηλεόραση και περιλαμβανομένων κάθε είδους πληρωμών που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη λήψη ή για το δικαίωμα λήψης οπτικών εικόνων ή ήχων ή και των δύο που μεταδίδονται στο κοινό μέσω δορυφόρου ή καλωδιακού δικτύου, οπτικών ινών ή παρόμοιας τεχνολογίας, ή για τη χρήση σε σχέση με εκπομπές τηλεοράσεως ή ραδιοφώνου. Ο όρος «δικαιώματα περιλαμβάνει επίσης τα κέρδη που προκύπτουν από την εκποίηση κάθε δικαιώματος ή περιουσίας τα οποία (κέρδη) εξαρτώνται από την παραγωγικότητα ή τη χρήση των εν λόγω δικαιωμάτων ή της εν λόγω περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο σε σχέση με το οποίο καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή τη περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης ή του δικαιώματος (right) ή των πληροφοριών για τα οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του δικαιούχου, ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσόν. Σ' αυτή τη περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος της καταβολής φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

7. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου δεν εφαρμόζονται εάν οι αρμόδιες αρχές συμφωνήσουν ότι: τα δικαιώματα για τα οποία τα δικαιώματα (Royalties) καταβάλλονται δημιουργήθηκαν ή εκχωρήθηκαν με κύριο σκοπό το όφελος από αυτό το Άρθρο. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο τα δικαιώματα (Royalties) προκύπτουν.

Άρθρο 13
ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Επιπρόσθετα της ωφέλειας που φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου του παρόντος Άρθρου, ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση μετοχών, συμμετοχών ή άλλων δικαιωμάτων στο κεφάλαιο μιας εταιρίας ή άλλου νομικού προσώπου το οποίο είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δύναται να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν ο λήπτης της ωφέλειας, σε οποιοδήποτε χρόνο εντός της δωδεκάμηνης περιόδου που προηγείται αυτής της εκποίησης, συμμετείχε άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον κατά ποσοστό 5 τοις εκατό (5%) στο κεφάλαιο αυτής της εταιρίας ή του άλλου νομικού προσώπου. Τέτοια ωφέλεια θεωρείται ότι προκύπτει σ' αυτό το άλλο Κράτος κατά το βαθμό που είναι αναγκαίο ώστε να αποφεύγεται η διπλή φορολογία.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί' τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που έχει μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διαθέτει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον, σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με ολόκληρη την επιχείρηση) ή τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας

που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στο Άρθρο 12 ή στις προηγούμενες παραγράφους του παρόντος Άρθρου φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών την περιουσία.

Άρθρο 14
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. Όμως, τέτοιο εισόδημα δύναται επίσης να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν:

α) ο κάτοικος, φυσικό πρόσωπο, ευρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες για κάθε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος, ή

β) ο κάτοικος διατηρεί κατά συνήθη τρόπο μια καθορισμένη βάση στο άλλο Κράτος για το σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του, αλλά μόνο για το εισόδημα που αποδίδεται στις υπηρεσίες που προσφέρονται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ιδιαίτερα ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15
ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε μία περίοδο δώδεκα μηνών η οποία αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που έχει ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται. σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16
ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

1. Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και, στην περίπτωση του Μεξικού υπό την ιδιότητα του ως «administrador» ή «comisario», μίας εταιρίας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, οι όροι «administrador» και «comisario» σημαίνουν αντίστοιχα το πρόσωπο που διευθύνει μια εταιρία και το πρόσωπο που έχει την εποπτεία μίας εταιρίας.

3. Οι αμοιβές διευθυντών περιλαμβάνουν επίσης τις αμοιβές του εταίρου που λειτουργεί ως διαχειριστής σε Ελληνική Εταιρία Περιορισμένης Ευθύνης ή σε Ελληνική προσωπική Εταιρία.

Άρθρο 17
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιόφωνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των εν λόγω προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος. Το εισόδημα στο οποίο αφορά αυτή η παράγραφος περιλαμβάνει και το εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση της προσωπικής του φήμης ως καλλιτέχνη ή ως αθλητή.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητή, υπό την ιδιότητα του αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτάται από πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητές που είναι κάτοικοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από δραστηριότητες που ασκούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στα πλαίσια ειδικών προγραμμάτων πολιτιστικών ανταλλαγών τα οποία συμφωνούνται μεταξύ των Κυβερνήσεων αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών απαλλάσσεται της φορολογίας σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 18
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα

Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μία τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

ι) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή

ιι) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μία τοπική αρχή αυτού ή από φορείς που συστήθηκαν από το Κράτος αυτό ή την πολιτική υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή αυτού, σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την υποδιαίρεση ή προς την αρχή φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Μία τέτοια σύνταξη, όμως, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση ή μία τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20
ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από τη μετάβαση του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21
ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλομένου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, των οποίων η φορολογική μεταχείριση δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, αν ο εισπράττων αυτού του εισοδήματος, ο οποίος όντας κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση του βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα (right) ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 και 14 αντίστοιχα.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων η φορολογική μεταχείριση δεν ρυθμίζεται με τα προηγούμενα άρθρα αυτής της Σύμβασης και τα οποία προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άρθρο 22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία η οποία συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23
ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις και τηρουμένων των περιορισμών της Νομοθεσίας του Μεξικού, που αφορούν στην έκπτωση που παρέχεται ως πίστωση, έναντι του Μεξικανικού φόρου του φόρου του καταβλητέου σε έδαφος εκτός Μεξικού, όπως τροποποιούνται κάθε φορά και χωρίς να αλλάζουν τη γενική αρχή αυτού του κειμένου, το Μεξικό θα αναγνωρίζει στους κατοίκους του ως έκπτωση από τον Μεξικανικό Φόρο:

α) Τον Ελληνικό φόρο που καταβλήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, για εισόδημα που προκύπτει στην Ελληνική Δημοκρατία, κατά ποσό που δεν υπερβαίνει το ποσό του φόρου του καταβλητέου στο Μεξικό για το εν λόγω εισόδημα,

β) Τον Ελληνικό φόρο που καταβλήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις, αυτής της Σύμβασης, επί κεφαλαίου που βρίσκεται στην Ελληνική Δημοκρατία, κατά ποσό που δεν υπερβαίνει το ποσό του φόρου του καταβλητέου στο Μεξικό για το εν λόγω κεφάλαιο, και

γ) Στην περίπτωση εταιρίας που κατέχει τουλάχιστον 10% (δέκα τοις εκατό) του κεφαλαίου εταιρίας, κατοίκου της Ελληνικής Δημοκρατίας και από την οποία η πρώτη

μνημονευόμενη εταιρία εισπράττει μερίσματα, το ποσό του Ελληνικού φόρου που καταβλήθηκε από τη διανέμουσα εταιρία για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

2. Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, εάν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο τα οποία,, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, δύναται να φορολογούνται στο Μεξικό, η Ελληνική Δημοκρατία θα αναγνωρίζει:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο Μεξικό, σύμφωνα με τις διατάξεις, αυτής της Σύμβασης,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στο Μεξικό, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, και

γ) Στην περίπτωση εταιρίας που κατέχει τουλάχιστον 10% (δέκα τοις εκατό) του κεφαλαίου εταιρίας κατοίκου του Μεξικού και από την οποία η πρώτη μνημονευόμενη εταιρεία εισπράττει μερίσματα, ως έκπτωση το φόρο. που καταβλήθηκε στο Μεξικό από τη διανέμουσα εταιρία για τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα. Μία τέτοια έκπτωση όμως, σε κάθε περίπτωση δεν υπερβαίνει εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίσθηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογείται στο Μεξικό.

Άρθρο 24
ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιοδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα σε σχέση με την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν ερμηνεύονται ότι υποχρεώνουν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

Ομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται κατά τον υπολογισμό της φορολογητέας περιουσίας αυτής της επιχείρησης, ως έκπτωση με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συμφωνηθεί με κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη η περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου -μνημονευόμενου Κράτους.

5. Οι διατάξεις αυτού του Άρθρου, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2, έχουν εφαρμογή σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 25
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Αν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να παρουσιάσει την υπόθεση του στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να παρουσιασθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης που έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή της φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, ή μέσω μίας μικτής επιτροπής αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη μίας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

5. Εάν οποιαδήποτε δυσκολία ή αμφιβολία, που προκύπτει ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή αυτής της Σύμβασης, δεν μπορεί να επιλυθεί από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους αυτού του Άρθρου, η υπόθεση μπορεί, εφόσον και οι δύο αρμόδιες αρχές και ο φορολογούμενος συμφωνήσουν, να παραπεμφθεί σε διαιτησία, υπό τον όρο ότι ο φορολογούμενος συμφωνεί γραπτώς ότι θα αποδεχθεί την απόφαση της Επιτροπής διαιτησίας. Η απόφαση της Επιτροπής διαιτησίας για

μία συγκεκριμένη υπόθεση θα είναι υποχρεωτική και για τα δύο Κράτη όσον αφορά σ' αυτήν την υπόθεση. Η διαδικασία θα οργανώνεται μεταξύ των Κρατών με διακοινώσεις που θα ανταλλάσσονται μέσω της διπλωματικής οδού.

6. Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε συμφωνία διεθνούς εμπορίου ή επενδύσεων στην οποία τα Συμβαλλόμενα Κράτη είναι η μπορεί να γίνουν μέλη, οποιαδήποτε αμφισβήτηση επί ενός μέτρου που λαμβάνεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και αφορά στους φόρους που καλύπτονται από το Άρθρο 2, ή, στη περίπτωση της μη διακριτικής μεταχείρισης, επί οποιουδήποτε φορολογικού μέτρου που λαμβάνεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, περιλαμβανομένης και της αμφισβήτησης, ανεξάρτητα αν αυτή η Σύμβαση εφαρμόζεται, θα ρυθμίζεται μόνο σύμφωνα με τη Σύμβαση, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμφωνήσουν διαφορετικά.

Άρθρο 26
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση να:

α) λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν, οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία, ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων Θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27
ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28
ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Η Σύμβαση αυτή θα επικυρωθεί και τα όργανα επικύρωσης θα ανταλλαγούν εις την Αθήνα το ταχύτερο δυνατό.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από της ανταλλαγής των οργάνων επικύρωσης και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) στην Ελληνική Δημοκρατία:

επί εισοδήματος που προκύπτει η επί κεφαλαίου που κατέχεται την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος μέσα στο οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

β) στο Μεξικό:

επί εισοδήματος που προκύπτει η επί κεφαλαίου που κατέχεται την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος που μέσα στο οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 29
ΛΗΞΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής, οδού, επιδίδοντας γνωστοποίηση της καταγγελίας έξι τουλάχιστον μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά το πέρας πέντε ετών από την ημερομηνία που τέθηκε σε ισχύ η παρούσα Σύμβαση.

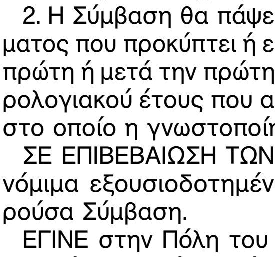
2. Η Σύμβαση θα πάψει να έχει εφαρμογή επί εισοδήματος που προκύπτει ή επί κεφαλαίου που κατέχεται την πρώτη ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που αμέσως ακολουθεί το έτος μέσα στο οποίο η γνωστοποίηση καταγγελίας επιδίδεται.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν τη παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στην Πόλη του Μεξικού, την δεκάτη τρίτη (13) Απριλίου του δύο χιλιάδες τέσσερα (2004) σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Ισπανική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξ' ίσου αυθεντικά.

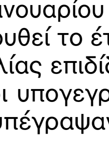
Σε περίπτωση οποιασδήποτε διάστασης ερμηνείας, θα υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Διονύσιος Κοδέλλας
Πρέσβης της Ελληνικής
Δημοκρατίας στο Μεξικό

Για την Κυβέρνηση
των Ηνωμένων Πολιτειών Μεξικού

Josi Francisco Gil Dvaz
Υπουργός Οικονομικών και
Δημοσίων Εσόδων

CONVENTION

BETWEEN

THE HELLENIC REPUBLIC

AND

THE UNITED MEXICAN STATES

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the United Mexican States;

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

CHAPTER I

Article 1

SCOPE OF THE CONVENTION

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital on behalf of the Contracting States, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of the Hellenic Republic:
(i) the income and capital tax on natural persons;
(ii) the income and capital tax on legal persons;

(hereinafter referred to as " Hellenic tax")

b) in Mexico :

the income tax "el impuesto sobre la renta"
(hereinafter referred to as "Mexican tax");

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Hellenic Republic ", comprises a territory of the Hellenic Republic and the part of the sea, the sea-bed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic, in accordance with international law, has sovereign rights for the purpose of exploration, extraction or exploitation of the natural resources of such areas.

b) the term "Mexico" means the territory under its sovereignty including the territorial sea, as well as maritime areas over which Mexico exercises in conformity with international law, sovereign rights or jurisdiction.

c) the terms "a Contracting State " and "the other Contracting State" mean Mexico or Hellenic Republic, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean, respectively, an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State;

h) the term "competent authority" means:

(i) in Hellenic Republic, the Minister of Finance or his authorised representative,

(ii) in Mexico, the Ministry of Finance and Public Credit;

i) the term "national" means :

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, a political subdivision, and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State, or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;
b) a branch;
c) an office;
d) a factory;
e) a workshop, and
f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" shall also include a building site, a construction, assembly or installation project, or supervisory activities in connection therewith, but only if such building site, project or activities last more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, supplying information, scientific research or for any other activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An insurance enterprise of a Contracting State shall be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in that other State through an agent- other than agent to whom paragraph 7 applies- or insures risks situated in that other State through such an agent.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business and that in their commercial or financial relations with the enterprise, conditions are not made or imposed that differ from those generally agreed to by independent agents.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State, but only so much of them as is attributable to:

a) that permanent establishment;

b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as the goods or merchandise sold through that permanent establishment.

However, the profits derived from the sales described in subparagraph (b) shall not be taxable in the other Contracting State if the enterprise demonstrates that such sales have been carried out for reasons other than obtaining a benefit under this Convention.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of management of the enterprise is situated.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reasons of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State, and taxes accordingly, profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first mentioned State if the conditions made between two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make the appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In

determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident an according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the dividends.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company´s undistributed profits to a tax on the company´s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consists wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if the beneficial owner is a Contracting State or the Central Bank or a financial institutions performing functions of a governmental nature provided that such financial institutions grant a loan for a period of not less than three years.

4. For the purposes of paragraph 3, the terms "the Central Bank and financial institutions performing functions of a governmental nature" mean:

a) in the case of Mexico:
   (i) Banco de México;
   (ii) Banco Nacional de Comercio Exterior.

b) in the case of the Hellenic Republic:
   b) the Bank of Greece;
   c) the Hellenic Bank of Industrial Development.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as any income that is treated as interest under the taxation law of the Contracting State in which such income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. For the application of the previous paragraph, if the loan is incurred by the head office of the enterprise and the amount in question affects several permanent establishments or fixed bases situated in different countries, then the interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated, but only so much of the interest payment as is borne by such permanent establishment or fixed base.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person and the amount of the interest having regard to the debt-claim for which it is paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the classification established in the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

10. The provisions of this Article shall not apply if the competent authorities agree that the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or assigned with the main purpose of taking advantage of this Article. In that case the provisions of the domestic law of the Contracting State in which the interest arises shall apply.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright, patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or other intangible property, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning, industrial, commercial or scientific experience, and includes payments of any kind in respect of motion picture films and works on film, videotape or other means of reproduction for use in connection with television and includes payments of any kind as consideration for the reception of, or the right to receive, visual images or sounds, or both, transmitted to the public by satellite or by cable, optic fibre or similar technology, or the use in connection with television broadcasting or radio broadcasting. The term "royalties" also includes gains derived from the alienation of any such right or property which are contingent on the productivity or use thereof.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of this Article shall not apply if the competent authorities agree that the rights in respect of which the royalties are paid were created or assigned with the main purpose of taking advantage of this Article. In that case the provisions of the domestic law of the Contracting State in which the royalties arise shall apply.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. In addition to gains taxable in accordance with the provisions of the preceding paragraph of this Article, gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of stock, participation, or other rights in the capital of a company or other legal person which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State if the recipient of the gain, at any time during the 12-month period preceding such alienation, had a participation, directly or indirectly, of at least 5 percent in the capital of that company or other legal person. Such gains shall be deemed to arise in that other State to the extent necessary to avoid double taxation.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in Article 12 or in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:

a) the resident, being an individual, is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; or

b) the resident has a fixed base regularly available in that other State for the purpose of performing its activities, but only so much of the income as is attributable to services performed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities, as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and,

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16

DIRECTORS' FEES

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors and, in the case of Mexico, in his capacity as an "administrador" or a "comisario", of a company, which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the application of paragraph 1, "administrador" and "comisario" means respectively, the person who is the director of a company and the person who undertakes the vigilance of the company.

3. Directors' fees shall also includes remuneration of a partner who acts in the capacity of a manager of a Greek limited liability company or of a Greek partnership.

Article 17

ARTISTS AND SPORTPERSON

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artist, or a musician, or as a sportperson, from its personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State. Income referred to in this paragraph shall include income derived by such resident from the exploitation of his image of reputation as an artist or sportperson.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportperson in its capacity as such accrues not to the entertainer or sportperson themselves but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and 2, income derived by entertainers or sportsmen who are residents of a Contracting State from activities exercised in the other Contracting State under a special program of cultural exchange agreed upon between the Governments of both Contracting States, shall be exempt from tax in that other State.

Article 18

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19

GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or, training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding, the provisions of paragraph 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Chapter IV

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the aforesaid ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of Mexico, regarding the allowance as a credit against the Mexican tax of tax payable in a territory outside Mexico, as may be amended from time to time without changing the general principle hereof, Mexico shall allow its residents as a credit against the Mexican tax:

a) the Hellenic tax paid, in accordance with the provisions of this Convention, on income arising in the Hellenic Republic, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such income;

b) the Hellenic tax paid, in accordance with the provisions of this Convention, on capital situated in the Hellenic Republic, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such capital; and

c) in the case of a company owning at least 10 per cent of the capital of a company which is a resident of the Hellenic Republic and from which the first-mentioned company receives dividends, the Hellenic tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

2. In the case of the Hellenic Republic, if a resident of the Hellenic Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Mexico, the Hellenic Republic shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, the income tax paid in Mexico in accordance with the provisions of this Convention;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, the capital tax paid in Mexico in accordance with the provisions of this Convention; and

c) in the case of a company owning at least 10 percent of the capital of a company which is a resident of Mexico and from which the first-mentioned company receives dividends, a deduction of the Mexican tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Mexico.

Article 24

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a join commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching and agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of this Convention cannot be resolved by the competent authorities of the Contracting States pursuant to the previous paragraphs of this Article, the case may, if both competent authorities and the taxpayer agree, be submitted to arbitration, provided that the taxpayer agrees in writing to be bound by the decision of the arbitration board. The decision of the arbitration board in a particular case shall be binding on both States with respect to that case. The procedures shall be established between the States by notes to be exchanged through diplomatic channels.

6. Notwithstanding any treaty on international trade or investment which the Contracting States are or may become parties, any dispute over a measure taken by a Contracting State involving a tax covered by Article 2 or, in the case of non-discrimination, any taxation measure taken by a Contracting State including a dispute whether this Convention applies, shall be settled only under the Convention unless the competent authorities of the Contracting State agree otherwise.

Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation to:

a) carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be exchanged at Athens, Hellenic Republic as soon as possible.

2. The Convention shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect:

a) in the Hellenic Republic:
on income derived or on capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

b) in Mexico
on income derived or on capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29

TERMINATION

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force.

2. The Convention shall cease to have effect on income derived or on capital owned on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Mexico City this thirteenth day of April two thousand and four, in the Greek, Spanish, and English languages, all texts being equally authentic.
In the case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the United Mexican States
Dionyssios Kodellas Ambassador of the Hellenic Republic to Mexico	José Francisco Gil Díaz Minister of Finance and Public Credit

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 21 Οκτωβρίου 2005

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ**	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **Π. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ**
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ **Δ. ΣΙΟΥΦΑΣ**	ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ **Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ**
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ **Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**	ΑΝΑΠ. ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ **Φ. ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΛΙΑ**
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ **Μ.Γ. ΛΙΑΠΗΣ**	ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ **ΕΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2005

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ